

Överallt och ingenstans

Vintersorg

Skrän och ylande i ljudlig relation
Faunan rörs mellan fur och gran
Sorl från fjärran ljudkollision
Nu träffar örats membran

Blicken flyr då mot rymdens svarta snår,
En dalande stjärna stänger ögonlocken
Och spinner bilder för ett inre ljusår
Där nebulosor iförs svepningsrocken

Överallt och ingenstans
En allestädes ordonnans
Ej skönjbar början med slutna krans
Överallt och ingenstans

Av planmässighetens väldiga kontur
Allt läggs till allt och bildar ett världsallt
Av solars explosiva eld, arkitektur
Som förenar Jupiters månar och havets salt

Glitterstänk sprids med Saturnus ringar
Runt en till synes statisk koloss
Lyser med ett irrsken som förgängligheten bevingar,
Bildar vintergatans gyllene bloss